результате инвестиционной деятельности [3].

При создании благоприятного инвестиционного климата ключевая роль отводится органам государственной власти. Государственные структуры представляют собой ключевой элемент инвестиционной сферы, призваны содействовать нормальному функционированию экономики. Только они способны используя широкий набор правовых, организационных, экономических и других средств воздействия на инвестиционную сферу, создавать общие правовые рамки инвестиционной деятельности и стимулировать инвестиционную активность хозяйствующих субъектов [2].

Таким образом, инвестиционная сфера представляет собой подсистему экономической системы государства, состоящую из организационных, экономических и правовых институтов, охватывающих всю совокупность отношений, складывающихся при аккумулировании, образовании, распределении и использовании инвестиций [4].

Литература

1. Сенчагов, В. К. Экономическая безопасность России: Общий курс [Текст] / В.К. Сенчагов. – М.: Дело, 2005. – 156 с.

2. Игошин, Н. В. Инвестиции. Организация, управление, финансирование: Учебник [Текст] / Н. В. Игошин. – М.: Юнити-Дана, 2012. – 448 с.

3. Информационный портал Интерфакс [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.interfax.ru/business/406253 (дата обращения 06.10.2016)

4. Филатова, А. С. Инвестиционная безопасность РФ в современных условиях [Текст] // Молодой ученый. – 2015. – № 1. – С. 304-307.

Семенишена Наталія
к.е.н., доцент
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК В СИСТЕМІ НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Сільське господарство стикається зі структурними змінами в економіці, які для України зараз чи не найважчі за весь період незалежності, і має адаптуватися до цих умов. Перед бухгалтерським обліком аграрних підприємств стоїть мета надавати інформацію про мінливе інституційне середовище, і це вже не тільки удосконалення сучасних методів обліку, а переосмислення завдань і цілей облікової системи. Аграрні підприємства стикаються з необхідністю оперативно реагувати на зовнішні зміни, аби не стати банкрутами.

Перш за все мова йде про необхідність чіткого визначення цілей, кола завдань, дій, які він буде забезпечувати. Якщо функція визначена нечітко, він не може без

конфліктів включитися в інституційну систему і сам не матиме інституційної завершеності.

Методи оцінки діяльності - це інструменти, які підприємство використовує для того, щоб підтримувати контрактні відносини зі своїми контрагентами. Однак, неможливість задовольняти запити всіх в рівній мірі спричиняє залежність успіху діяльності від можливості балансувати між їхніми інтересами, для чого потрібні нові методи оцінки діяльності. Дослідження Е. Воронової показали, що еволюція методів оцінки діяльності фірм відбувається в напрямку зростання в обліку соціального аспекту їх функціонування [1].

Важливість бухгалтерського обліку обґрунтовується його місцем і роллю як пріоритетної функції управління, зростанням цінності бухгалтерської інформації в забезпеченні як конкурентоспроможності підприємств, так і національної безпеки в умовах глобалізації. Фактично облік є основою "піраміди" економічної системи. Тому настійно потрібна зміна наукових підходів до дослідження обліку і розуміння самого явища інформації обліку в управлінні. Як зазначає В. Жук, «зараз до бухгалтерського обліку доведені регламентовані запити на інформацію з його частини під назвою фінансовий облік. Інша частина (під назвою управлінський облік) ведеться на запити власника, менеджера і не є регламентованою» [2].

Наукове забезпечення управління полягає у наданні масиву різнопланової інформації. Тому облік повинен бити деперсоналізованим, тобто незалежним від чиїх би то не було інтересів, інакше він не матиме суспільного інституційного характеру.

Саме інституційна парадигма розглядає бухгалтерський облік глибше і ширше традиційних уявлень і подає його як «філософську субстанцію», яка заповнює і визначає весь простір, всю сутність бухгалтерської діяльності [3].

На нашу думку, втрати обліку як науки почалися з того, що він не позиціонує себе в наукових теоріях і парадигмах соціальних інститутів, не затверджує свою важливість в соціально-економічному просторі, перемістився на задній план в практиці управління та в економічній науці.

Зростання статусу та ролі інституту обліку нова парадигма пов’язує з розвитком його інституційної складової.

Перехід бухгалтерського обліку до наукового забезпечення управління у сільському господарстві вимагає певних умов і стимулів. На нашу думку, тут визначальною є тенденція до облікового супроводу зростання економічних, соціальних та екологічних аспектів господарювання.

Опираючись на дослідження [1-3] зазначимо, що концептуальними умовами реалізації даної тенденції є наявність Стратегії розвитку (як стимулу) і відповідне інституційне забезпечення її реалізації (умови).

Перше (стимул) передбачає створення нової теоретичної бази обліку за рахунок узагальнення кращих теоретичних розробок.

Друге (умови) - організовуються за допомогою ініціювання та здійснення перебудови регулювання бухгалтерського обліку та створення адекватних умов для інституційного забезпечення.

Потужною ідеєю інституційної мотивації розвитку обліку в світі є концепція сталого розвитку. Вона формує модель розвитку бухгалтерського обліку від ідеології бізнесу мікро рівня до інститутів сталого розвитку всього суспільства. Отже, бухгалтерський облік отримує якісно іншу мотивацію власного розвитку і одночасно

надає поштовх розвитку практики управління.

Фундаментальною платформою задіяння інституційного різноманіття в моделюванні розвитку бухгалтерського обліку є синергетична теорія. Зокрема, В.Жуком [2; 3] неоднократно пропонувались шляхи впровадження на підприємствах ефективного виробничого обліку, який передбачає: роботу бухгалтерій з кошторисами виробництв; нове професійне та технічне укомплектування бухгалтерських служб; розробку й чітке дотримання на підприємстві графіків документообігу тощо. Правильна організація обліку і постійний контроль за виконанням процесу життєдіяльності є головною передумовою значимості бухгалтерського обліку в інформаційній системі сучасного сільськогосподарського підприємства.

Іншою важливою проблемою облікового забезпечення управління на наукових засадах є неадекватність розкриття бухгалтерським обліком інвестиційної привабливості сільськогосподарського підприємства, внаслідок чого в процесі приватизації майно обліковують за залишковою вартістю, завищуючи кредиторську заборгованість, не враховуючи наявні на підприємстві нематеріальні активи, інтелектуальний, земельний капітал та ряд інших важливих активів.

Висновок однозначний – бухгалтерський облік маючи слабку власну наукову базу, опираючись на розмите «професійне судження», не маючи галузевих стандартів фінансового та управлінського обліку поки що не виконує функцію наукового забезпечення управління. Для цього мають бути поєднанні зусилля науки та практики, з чітко визначеною стратегією розвитку галузі та потреб інформаційного забезпечення управління обліковими методами.

Література

1. Воронова, Е. Ю. Организация учетного процесса: институциональный взгляд [Текст] / Е. Ю. Воронова // Аудиторские ведомости. – 2009. – № 1. – С. 59–68

2. Жук, В. М. До проблеми облікового забезпечення управління аграрним сектором економіки [Текст] / В. М. Жук // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. – 2008. – Випуск 16, том 3. – С.478-482.

3. Жук, В. Н. Основы институциональной теории бухгалтерского учета: Монография [Текст] / В. Н. Жук. – К. : «Аграрная наука», 2013. – 408 с.